

UN ESEMPLAR

50 BANI

Abonamentul se face :

În București la administrațiunea dia-rului; ă ră în districte prin biurourile postali și prin corespondenții autorisați, trimițându totu-odată și banii. — Scriso-riile nefrancate nu se primesc.

Pentru streinătate se adaogă portul.

APARE ÎN FIE-CARE DUMINECA

ADMINISTRAȚIUNEA ÎN PASAGIUL ROMAN No. 1.

Prețul abonamentului este :**ÎN CAPITALĂ**

Pe an 28 lei noi
Pe 6 luni 14 „
Pe 3 luni 7 „

ÎN DISTRICTE

Pe an 32 lei noi
Pe 6 luni 16 „
Pe 3 luni 8 „

GOGORITE

Dați-mi iute ce vă cer
Prin cinstitul ministeru;
Dați lui Strusberg milioane,
Séu de nu, mâncați bastone:
Chemu pe pașa din Rusciuk
Și vă bagu într'unu papuk.

Votați grabnicu coțcării,
Căci se duce dinastia
Și spălați pe Her Ambron;
Séu de nu, Vater Anton
Scrie nemți ca se vie
Și vă bagu la pușcărie.

Aprobați fără sfială,
Sé se dea spre jefuială,
Zestrea țeri la coțcări,
Séu vă facu țile amari:
Chemu muscalii cu cazacii
Și vă ia de gātu toți dracii.

Votați grabnicu, fără vorbă,
C'am găsitu o țeră orbă:
Doue țile mai asceptu,
Dați-mi iute astu gheșeftu,
Séu de nu, chemu toți ulanii,
Și vă batu de vă iaș bani.

Trageți grabnicu bilă albă,
Cum tragă eu un șnit séu halbă,
Și lăsați se vă jupoii,
Séu de nu, céfa vă moi:
Chemu pe Moltke cu dragonii
Și vă dá ei... teutonii.

Nu mai stați și vă gândiți,
Dacă sinceru mă iubiți:

Dați-mi, dați-mi te vă dicu,
Séu de nu, îndatu abdicu;
Eu abdicu, dar vai de voi,
Căci vă dá Roșii pe foi.

E S T R A C T Ū

DIN

**Discursul D-lui Prim ministru, rostitu în ca-
meră cu ocaziunea votării legii pentru solu-
țiunea chestiunii Strusberg.**

Domnilor deputați,

Precum știți tare bine guvernul o pusă totă stăruința și o lucratu tri luni și jumătate în a iasta chestie, care cu vedeți și D-v. tare multu complicarită este. — Dupe lungi sfădiri guvernul o supus camerei soluțiune ce o ovutu onore a-i presantarisii, și care o cređutu că se póte aplica-risi. Cândú acestu guvern o parvenitu la putere o găsitu mai multe noate seriose din parte d-lorú represintanți ai puterilor, pentru detantorii reclamanți. Noi amú respunsu la aceste noate, căutându a ajunge cu detantorii la o împăcluire și atunci om și presantarisit d-v, conveniune. Cândú om vedutu insé că se presantariseste o altă propuneri sub-semnarisita de 62 Domni deputați, guvernul o cređutu de convenanță se iei inapoí soluțiune sé, în ceea ce privé conveniune și o păstratu conversiune.

Acé propuneri s'o inaintarisit cu con-versiune la secțiuni, s'o desbatutu, s'o numitu delegați, delegații o numitu raportoitoru și D-nu raportoitoru ari gata rapo-rtulu Dumisale. Acum guvernul astéptá

desisiunea Camerei în a iastá privință. Gu-vernulú cum v'om spusu o vroitu se facá împăcluire cu detantorii prin conversiune obligațiunilorú, după cum o convenarisitú și Domni represintanți ai puterilor streine, cu 5 la sutá. Domni deputați cari o sub-scrisú propuneri, o cređutu contra, cá a iastá chestie se pote resolvarisi alt-felú. Noi sutenaririmú soluțiune nóstrá, dér nu ne opunemú la desisiunea camerei. Acum mai am a vă presantarisii în a iastá chestie și o telegramá primitá ieri «dupe méșá» de la aghentulú nostru din Berlin, prin care anonsésá pi guvernú că mai multú detantorii o trasú la giudecatá pe D-nu Strusberg la tribunalele de prima instanțiá, pentru cuponulú Ianuariu, și giudecata l'o condamnarisitu la platá. Asemine se mai anonsésá prin a iastá telegramá, că unii din D-nii detantorii o riclámatu la guver-nulú prusienescu contra conversiunii.

A iestea suntú, D-lor deputați, tóte în-prejurările și declărățiile ce guvernulú s'o cređutu datorú a vă aduce la cunoscință. Remáne acumú la a d-v. prețaluire se le țineți în sémá, séu nu, și se desidarisiți cum se ne comportarisimú. Noi ne vom supuni vroinței și desiunii d-v, și vorú pursuiva-risi pe concesionari.

Am đisú.

MUSTRAREA MINISTRILOR

În urma votării de către cameră, a legii pentru soluțiunea chestiunii Strusberg.

Teifel, Teifel, sacrament,
Mit al vostru parlament;
Diese ist majoritet
Thum-Nevoster comitet?

Pentru asta dată la mine
Beutură se be bine,
Und Diné mit prăjitur,
Ca se fași încurcatur?

Thum-Nevoster spus că este
Diese Kammer, celū mai Beste,
Aber asta fost nicht war
Weil lucređū fôrte contrar.

De trei ani și jumitate,
De kind Popa alles bate,
Și acumū se fași refuzū?
Dieser menschen sind ursuzū.

Eū făcutū cu multū amor
Totū ce frutū la Thumnealor;
Aber Thumnealor la mine,
Pentru ce si fași rușine?

Thum-Nevoster puținū pasă,
Dupe ce a muncatū la masă;
Aber eū mit compagne
Pôte mergi la pușcărie.

Also gehen sie zum Teffel,
Déca nu mi fași într'altū fel;
Déca nu-ī conversion,
Hier, geschwind demision.

MOFTURI POLITICE

CAMERA DEPUTATILORU

Sedința din 5 Iuliu 1871.

(Sumariū).

La 12 și jumetate ore, președintele se repede la clopotū, îl sună cu cunoscuta-ī furie și deprindere specială, și declară că sedința este deschisă.

Unulū din secretari, ce-ī dīce Pavlache al cucóni Anichi (Duroici), se deschide la peptū pēnē la cămașă, se desbracă de gherocū, și cu unū glasū aidoma ca alū gușăților și țuțuenilor din munții Musceluluī, unde se rostogolește apa din piatră în piatră, face apelulū nominalū. Mai toți domniī deputați aflați faciă, în numărū de 82, răspundū cu voci puternice, ca se fie bine audiți și se nu fie scăpați din vedere la înscrierea în actulū de presință, pentru regulata priimire a diurnei.

Banca ministerială este ocupată de cabinculū întregū: D. Lascar Catargiu este roșu ca unū stacojū și-lū trece mereū nădușelile; D. Costăforu are părulū în capū nepeptănatū și figura fôrte preocupatū, transportatū; D. Crețulescu are aerulū unū medicū care ē în lănuială că din cauza rețetelor sēle o se mōră bolnavulū; D. Mavrogheni își peptēnă mereū fresa și mustăjile, și are aerulū că totū calculă ceva; D. General Florescu suride pe sub majestōsa sa mustață, către toți deputați; D. Telū este fôrte palidū, posomoritū, tremurā din capū mai desū de cātū obișnuitū și pare a fi gata pe injurături. Toți ministri stau josū pe băngi și din cāndū în cāndū șoptescū între ei.

Tribuna diplomatică este ocupată în faciă de consululū Rusescū și de secretarulū consululū prusianū; lângă dēnșii se mai zărescū și alte persōne, dar se vede că aceste persōne erau sēū din consoliī cari n'au supuși la noi, sēū niscal-va ómenī cu totulū ne-diplomați, cari numai prin înbulzēlă ajunsēsēră acolo, căci mai toți aveaū aerulū fôrte ne-interesatū.

Tribuna foștilor deputați și senatori este plină și îndesată; dar mai tōte capetele suntū întunecate, pôte de umbrele ce aruncă marele nasū alū redactorelū Trompettei, care se afla și dēnsulū în acēstă tribună; cu tōte acestea, D. Grigore Hehiad, fostulū deputatū, totū se

pôte recunōsce din cāndū în cāndū prin marțiala sa posă, prin grava sa atitudine.

Tribuna damelor încă nu este deșartă. Mai multe dame, unele mai tinere, altele mai bătrīne, își facū vēntū cu evantailurile.

Tribuna diariștilor este mai plină de cātū altă dată; căci pe lângă mai mulți trimiși din partea diferitelor diare se afla ađi într'ēnsa și D. I. I. (ghiciti-lū).

Tribunele publice gemū de auditori: Lângă o sobă însă, tocmai în fundū, pe trēpta cea mai de susū, se vede o numerosă cētă de individe cu pantalonū creți și cu ilece, și în mijlocul lor se zărește potecapiulū cucerniculū Popa-Tache.

Lângă banca ministerială D. Zisu și cu D. Hiotu.

În anticameră și în curte toți comisariī, cu toți subcomisariī, cu toți epistați; toți oficeri cu toți sub-oficeri de serjenți, de di și de nōpt, cu toți agenți polițienēsți, uniformati și deglisați, se ținū lanțū din valea despre Filaretū și pēnē n casele Bibesculuī.

Erū compania din guarda națională de serviciū în acea di, se vede alēsă pe sprincēnă, negreșiū de însuși Γ-nulū Colonelū Sprincea, cu care se vedea din cāndū în cāndū că șoptește comandantulū companiei: toți spătoși, vēnoși și gălgānoși. Dar se lāsămū descrierea acēstui ceremonialū și fisionomia camerei, și se venimū la desbateri:

Dupe facerea apelulū nominalū, și citirea comunicărilor dīlei, se deschide continuarea discuțiunei asupra conversiunei și se dă cuvēntulū D-lui G. Cantilli.

D. G. Cantilli, se scōlă în picere la loculū sēū; trage cu mână, de doue trei ori prin părū, se scerge cu batista pe frunte și la cēfă de mai multe ori și, în fine, începe se combată conversiunea, combatāndū pe D. Epurēnu.

D. Epurēnu, sciindū, pôte, ce nu scimū noi, se supēră fôrte pe D. Cantilli, se posomorește la D-lui, se nshiondōrēsă prin sticla ce ține la ochiū și-lū intrerupe tocmai cāndū D. Cantilli nu voia se ție sēmă de calculele logaritmice ale D-lui Aninosēnu, numitū de unū D-nū deputatū, Arhimed modernū.

„Se mergemū la universitate, dīce D. Epurēnu, sē le controlāmū“.

„Apoi D-ta vreī s'ō desființēđi“, îi răspunde D. Vernescu.

D-nu Epurēnu cūlește urechile și tace:

D. Cantilli urmēđă și dīce:

„Pôte sē fie și bune, dar pôte sē fie și rele „socotelile D-lui Aninosēnu, căci cine le-a controlatū?“

Sē le facemū pe rebusū, îi dīce D. Iepurēnu.

— Ce-ī aia, întrebă D. Cantilli?

— Răbojiu, repetă unū deputatū.

— Aaa!... răbojiū? La răbojiū se vede că vreī sē ne întorci D-ta, replică D. Cantilli D-lui Epurēnu, și termină adăogēndū ca D-sa n'are frică nici de turci, nici de nemți, cāndū are cu sine dreptulū. (Sic).

Dupe D. Cantilli, unū puiantru din cei cu cașū la gură, unū lăstunū d'āi bătrīnei cloșce, D. Al. Lahovari vrea sē ciugulēsca pe D. Cantilli, dar își tocește cioculū în zadar.

Fiind apoi inserisū la rēndū D. Plaiano, D-sa. dupe ce își frēcă mâinele mai multe minute, dupe ce se scarpină fôrte delicatū din cāndū în cāndū cu vērfulū unghiei la mustață, dupe ce cere scuse că n'are talentulū oratoricū și se scaldă cātū-va timpū în nu te da, nu te lăsa, în fine declară că d-sale nu'ī intrā în capū ca nisece corpus legiuitōre se pôta legifera o ofertă, fără a sci dēca partea cealtă o acceptă, adăogēndū încă că acēstū principiu i se pare o curată enigmă.

D. G. Manu se sburl-scela aceste cuvinte și-lū intrerupe dīcēndū-ī: „Acolo e principiulū d-tale“.

D. Plaiano nu se sinchisece însă, și ter-

mină cuvēntarea sa,—ficsāndū pe d. Mant,— cu aceste cuvinte:

„Se fimū serioși și consciințioși“.

Dupe d. Plaiano, vorbește în cēstiune personalē d-nu N. Negrea, ca se pôta figura și persōna d-sēle în procesele verbale; deputați însă profitū de aceste momente, ca se casce, se tușescă și se se retrampeđe.

În fine eroulū acēstei ședințe, se urcă la tribună, d. Vernescu are cuvēntulū.

Cu părulū cam vērvoiu în capū, cu o expresiune în figură fôrte mușcătōre în acēstă di, fôrte mișcatū și plinū de viociune, abia deschise gura și declară chiar de la începutū cu cuvinte meșteșugite că n'are se fie calmū în acēstă chestiune, cum o pretindū unī; cu alte vorbe că are se fie zurbagiū.

La acēstă declarație, d. președinte al Camerei își repeđi mână spre clopotū, dar aruncāndu-și și ochiī spre tribuna diaristică o trase pe furis înapoi.

D. Vernescu întrebă mai întēiu pe ministērū dēca mai susține proiectulū sēū primitivū, sēū își însușasce pe celū modificatū de majoritatea delegaților.

D. Primū-ministru o cam încurcă la vorbă și nu voesce se răspundă nimicū categoricū, umblāndū se scape prin cuvinte ca cele întrebuintate de oracolele de la delfi:

„Vomū spune în urmă ce sutenarisimū și ce nu sutenarisimū; d-y. puteți se at-carisiți și se nu atacarisiți ce vreți vroi“.

D. Vernescu renoește însă întrebarea sa cu mai multă stăruiță și atunci D. Catargiu răspunde: „Dēca guvernulū n'a retrasū proiectulū, nu începe multă filosofie, că noi ilū sutenarisimū“.

Dupe aceea D. Vernescu face coconū pe D. Iepurēnu.

„Mai multe voci: ba mai bine jidanū!“

La astă calificare de cuconū, D. Mareșalū se svērcolește și-lū apostrofēsă: „astea suntū bufonării“.

D. G. Manu adaogă: „materie de diare umoristice“.

D. Boldurū, fiind-că se ađi vorba de umoristică vru se dīcă și D-lui ceva, dar din nenorocirea nōstră, șgomotulū fiind mare nulū puturāmū copia.

D. Președinte face óre-carī observațiuni D-lui Vernescu și-lū invită se fie mai calmū.

D. Vernescu declară că trece peste cuvintele D-lui președinte.

D. Președinte. Cuvintele mele suntū din inimă.

D. Vernescu. Ale mele suntū și din inimă și din rațiune, căci n'am obiceiulū se vorbescū nici odată numai din inimă sēu numai cu rațiunea.

În fine D. Vernescu aperāndū pe advocațiī țerit pe cari îi atacase D. Iepurēnu, dīce: „nu de advocațiī țerit ci d'at lui Strusberg se ne tememū.“

La aceste cuvinte D. Lahovari și D. Vasile Boerescu, facū întocmai ca țiganulū care furase iapa Rumānichi și întēlbinduse cu acesta ilū întrebă: „Ce cauți pāgubașule?“

D. Lahovari dīce D-lui Vernescu: „Suntū „urciōse aceste mijloce. Aperați-ve fără a a-taca pe alții!“

D. V. Boerescu asemenea îl apostrofēsă observāndu-ī „că face fôrte reū“.

Dupe D. Vernescu o ia pe cōrda advocățescă D. V. Boerescu; dar mostologele sale argumentațiuni, ca și palavrologiele publicate prin diarulū Pressa în contra bietulū Gambetta, exprimate printr'ō voce cu unū sunetū secū, ca sunetulū unei cobse sparte, facū pe deputați se cēră mai iute închiderea discuțiunei.

Dupe óre-carī cuvinte, dar, ale Primulū ministru relative la împăcuierea la care dīce că a vroitū se adjuņgă cu detantoriī, și dupe o mică discuțiune urmată atâtū pentru, cātū și contra închideri discuțiuni, discuțiunea se închide și

ASMODII

se pune la vot, conform regulamentului, o-piniunea minorității comitatului de delegați.

Toți chestorii sub ordinile președintelui *tragă de gheroace* pe unii din d-nii deputați sub pretestul se stea la locurile d-lor.

Chestorul Sprința șoptește cu Cucernicul Popa Tache care venise din tribuna publică lângă tribuna diaristică.

Kiriak cu urechile acoperite cu părul ca cum ar fi mblănite, vechiul sub-comisar, omul de casă al Beizadelii Bostan, și actual membru în bandele electorale, șoptește și el cu Popa Tache și îndată acesta se duce la locul său în tribuna publică, iar Kiriak intră în tribuna oficială.

D. Hiotu și Disu stau cu ochii stlpiți la urne. — Ușierii sub ordinile chestorilor le acoperă cu basmale.

Epistații și toți agenții polițieniști se mișcă; deputații fac șgomot și în fine încep să voteze.

Unii își dau votul pe față; D. Tăpârdea încă, aruncă bila albă la urna albă tocmai din tavan și dă cu glas mare:

„Așa votează oltenii“.

Alții strâng bilele în pumni și sub velul basmalelor și în întunericul conștiinței își dau votul în secret.

Toți miniștrii, deși declaraseră la început că nu fac chestiune ministerială din acest vot, cu toate acestea votează și densit și se pun ast-fel în luptă cu majoritatea.

115 votanți.

Bile albe 59.

Bile negre 56.

Aplause frenetice în tribunele publice și între deputații stângei.

Chestorele Sprința se repede la un ténér în tribuna publică și vrea să-l dea afară.

D. Nicu Catargiu, pare să-l veni în ajutor.

D. Tăpârdea însă cu 24 de măsele în gură îi potolesc p'amendo!

Sedința se rădică la 5 ore.

A doua zi ședința semi-Ispaniolă.

Cei 56 vor să revie asupra votului.

D. Vernescu cu cei 59 se opune.

Lăstunul Lahovari începe să cărăie iar și vră se ciugulească pe D. Vernescu, lăudându-se pe sine că în tot d'auna a făcut parte dintr-o partidă și că în tot d'auna a fost ferm.

D. Bonachi de la birou însă îl întrerupe întrebându-l: „Când erai la putere, tot așa erai?”

D. Boldur Lătescu, bolborosește și d-lui din gură și se lățește la vorbă apostrofându-l ast-fel pe D. Bonachi: „Nu ești Român; d-ta, n-ai dreptul să vorbești.“

D. Vogoride adaugă și d-lui: „Nu ești împământentit.“

D. Bonachi către d. Vogoride: „Aici nu ești în țera grecă.“

D. Boldur repetă: „Nu ești Român.“

D. Bonachi. „Dar nu sunt nici Țigan.“

O voce: „Țiganul e Român vechi.“

Șgomot mare în totă adunarea, vociferări și amenințări între unii din d-nii deputați.

D. Președinte apucă clopotul cu amândouă mâinile și face să se cutremure adunarea de sunetele lui.

D. Tăpârdea se coboară în arenă, pune mâinile în șolduri, scârșnește din măsele, și face să înceteze anarhia ordinii, adjutat și de luminosul Prim-ministru.

Incidentul se încheie și certa se sfârșiește ast-fel fără bătae, amânându-se poate pentru sesiunea ordinară de la toamnă.

Înălțimea Sea Domnitorului a vizitat d-ilele aceste *Grand-Hotel*.]

Un curios, care observase această vizită întrebă pe un amic al său: „Ce se caute Vodă la *Grand-Hotel*?”

— Prostule, îi răspunde amicului: „Ce poți căuta cine-va la un otel de cât camere de închiriat.“

* * *

Alui cui este diariul *Orientului*, întreba un cititor de diare pe un amic al său?

— Alui poliției răspunde acesta?

— Se poate să fie ș'alt poliției, d-ru eu cred că este ș'alt tuturilor amplotilor gheșetari, atât foști cât și în ființă, din ministerul de finanțe.

— D-ru de unde tragă acest rezonament?

— Din polemicele ce fac densit în colonele se, polemice prin care se dau unii pe alții de gol despre toate gheșeturile făcute.

— D-ru un nemptu, d. Bauer, n'a fost și nu este amplotit în acest minister și cu toate asta face și d-lui polemică prin acest diariu.

— N'a fost amplotit d-ru a fost diurnat cu câte 1 napoleon pe zi în timp de vre-o doi ani de zile în ministerul de finanțe, și de la un timp în coce l-a înțarcat bălaia.

— Va să dă tot chestiune bugetară.

— Ba bugeto-fagă.

— Destul, că m'am pliroforisit.

* * *

Diariul *Pressa*, vorbind de respingerea convențiunii și conversiunii Strusberg de majoritatea Camerei, dă că această chestiune poate să devie o chestiune *internațională*.

Sărmană *Internațională!* Ori-ce se face ați în Europa, care nu place celor de la *Pressa*, le face tot ea!

* * *

Diariul *Românul*, într'unul din numeroasele trecute, spune că Beizadea Mitică Ghica a d-ru, în Cameră, că s'a făcut mai bine a se numi comisar al terii la Berlin un nemptu ca *Ambros*, fiind că nemții sunt mai onesti de cât românii!

Și ce vede *Românul* în această declarație? Beizadea Mitică n'a făcut decât o mică greșală: în locul literii a treia de la începutul *A*, a pus un *i*!

* * *

D. doctor Obdenaru a reclamat mai d-ilele trecute la administrație că jurnalul nostru nu i se mai aduce, de la un timp, decât de sergentul care este pus să păzească cine vine și cine e de la d. C. A. Rosetti, ce este cu locuința peste drum!

În urma acestei reclamații, cercetându pe împărțitor, el n-a declarat că motivul pentru care nu-l mai duce singur este că nu poate intra în curte de frica lui *Popa Tache*, pe când sergentul este prieten cu ș'cel animal.

Popa Tache este un *cdine* al d-lui Obdenaru.

* * *

— De ce diariul *Telegraphul*, din când în când, în josul unor poezii, pune inițial *O*? întreba cine-va.

— Pentru ca să credea lumea că este tot *Telegraphul* în care scria odată d. Orășianu, răspunde altul.

PENTRU CA SA SE SCIE

D-nu Bărbucică ne cere să declara, prin jurnalul nostru, că *acadelele*, despre care era vorba în scrisoarea sa către d. președinte al Camerei, nu s'a trimis din greșală, și că nici să se mai trimită până când nu i se va vota recompensa națională cerută.

PENTRU D-NII ABONATI

Se face cunoscut tuturilor D-lor abonați, cari n'a răspuns până ați precizatul abonamentului pe trimestrul al doilea, cât și celor cari n'a plătit nici pe trimestrul trecut, că am suprimat trimiterea foiei.

Tot odată însă să mai aibă înscriere acești din urmă că vom începe a le publica și numele sub titlul: „catastihul abonaților rei de plată“, fără de a ne opri să usăm și de alte mijloace ce ne dă legea, pentru a ne dobândi dreptul nostru.

Scim că poate să fie foarte neplăcut lucru pentru unii din D-nii abonați ca un diariu să recurgă la asemenea mijloace pentru ca să-și strângă banii abonamentului; dar ar trebui să știe și D-lor că este mai neplăcut lucru, și pentru noi și foarte păgubitor, ca mare parte din D-lor să primescă diariul luni întregi și să nu plătescă costul.

Și în daravere de diaristică însă ca în toate, „ca la noi la nimeni“.

Vom căuta deci să facem să știe și la noi ca pretutindeni, adică să facem pe abonați de cărcotă, să plătescă diarele ce citesc, să nu mai citesc diare neplătite, — de cât numai când ia dulceta prin locurile publice.

Administrațiunea.

Girante răspunzător, Ghiză Popescu.

MOMELI CU MĂRGELE ȘI GEȘEFȚURÎ CU MILIONE.

